

Tedaj pa se oglasi mati in veli otrokom spat. Prej pa še pokleknejo pred kip Srca Jezusovega in se zahvalijo, da jim je ljubi Jezus dosedaj ohranil ljubega ateja. Srčno ga prosijo, naj ga varuje še naprej in ga srečno pripelje po končani vojni domov. Potem potolaženi in srečni zaspe.

Da, kdor zaupa na Boga, ne bo nikdar zapuščen. Zaupno ga torej tudi mi prosimo za skorajšnji konec tega svetovnega gorjā.

Ina Polhograjska.

DEKLAMOVANKE.

6. Francek na straži.

Mati gredo z doma,
Francek piške varje.
»Pazi, da odženeš
roparske sleparje!

Drži kamen v rocil
Če lisica pride,
glej, da ti tatica
s putko ne uide!»

Mati so na njivi,
Francek piške varje.
Težke so skrbi
za mlade gospodarje!

Pod kozolcem hodi
z velikim korakom,
v roci težek kamen
smrt grozi lisjakom.

Francek je junače,
jezen premišluje:
»Čakaj, zvitorepec,
Francek ti jo skuje!«

Pa je daleč, daleč
roparska zverina, —
tiho se po tratah
pase kuretina.

Francek je že truden.
Sklene zdolgočasen:
»Saj je Francek hiter
in lisjak počasen.

Pravzaprav pa ni
nevarnosti nobene,
zver se že ustraši,
kar le Francek sklene.«

S kamnom v roci leže
tja za voz v kup slame,
v mislih na zverino
spanec ga objame.

Ravno se mu sanja:
v skalnati goščavi
star lisjak okrutno
ga do smrti davi...

Francek ves prestrašen
v sanjah vikne —
takrat za kozolcem
putka glasno krikne.

Joj, lisica s putko
že v zobeh odhaja!
Francek se sprebuja
in iz slame vstaja,

in razpira, mane
si oči zaspane:
Res, tam veje s perjem
belim so postlane!...

Saj je Francek hiter,
pa še bolj lisjak je,
saj je Francek priden,
a lisjak, to — spak je!

Jože Plot.

